

Warszawa, dnia 1 sierpnia 2012 r.

PG VII G 501/125/12

do numeru:

BPS/043-15-576/12

P.R. Rejek
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 3.08.12
nr. 6854 podpis. *KV*

Szanowna Pani
Maria Pańczyk-Pozdziej
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Suzanna Puciłowska

W nawiązaniu do przesłanego na adres Prokuratora Generalnego oświadczenia senatora Jarosława Laseckiego, uprzejmie przedstawiam, co następuje.

Liczba spraw zakończonych przed Sądem Dyscyplinarnym dla Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym (I instancyjny) wymierzeniem kary dyscyplinarnej (pkt 3 oświadczenia) przedstawia się w poszczególnych latach następująco:

- 2007r. – 16;
- 2008r. – 22;
- 2009r. – 23;
- 2010r. – 19;
- 2011r. – 21.

Liczba spraw zakończonych przed Sądem Dyscyplinarnym dla Prokuratorów przy Prokuratorze Dyscyplinarnym (I instancyjny) wydaniem postanowienia o umorzeniu postępowania (pkt 4 oświadczenia):

- 2007r. – 12;
- 2008r. – 17;
- 2009r. – 10;
- 2010r. – 7;
- 2011r. - 11.

Odnosnie danych określonych w punktach 1 i 2 oświadczenia senatora Jarosława Laseckiego, to dla ich zebrania niezbędnym jest upewnienie się, czy przez pojęcie „wykroczenia” należy rozumieć czyn zdefiniowany w art. 1 kodeksu wykroczeń, czy też chodzi ogólnie o delikt dyscyplinarny, który może przybrać postać oczywistej i rażącej obrazy przepisów prawa, uchybienia godności urzędu bądź innego przewinienia służbowego (za tym drugim rozwiązaniem może przemawiać fakt, że punkty 3 i 4 zawierają zapytanie o ogólną liczbę skazań i umorzeń, bez zastrzeżenia, że chodzi o wykroczenia).

Rozróżnienie to jest istotne z uwagi na ewentualną potrzebę dokonania ustaleń w skali ogólnopolskiej (co do liczby wykroczeń rozumianych kodeksowo).

Podobne wątpliwości należy odnieść do terminu wykroczenia „popelnione” (pkt 1) – o tym, że dane zachowanie faktycznie wyczerpuje znamiona deliktu dyscyplinarnego (także w formie wykroczenia) decyduje ostatecznie sąd w prawomocnym orzeczeniu. Na etapie wcześniejszym można natomiast mówić o deliktach „ujawnionych” bądź „stwierdzonych”, i w tym kierunku zdaje się zmierzać zapytanie senatora Jarosława Laseckiego. Miarodajnym wskaźnikiem mogłaby być w takim przypadku liczba wszczynanych przez rzeczników dyscyplinarnych - na żądanie przełożonych – postępowań wyjaśniających, których ilość kształtowała się w poszczególnych latach następująco:

- 2007r. – 92;
- 2008r. – 56;
- 2009r. – 80;
- 2010r. – 85;
- 2011r. - 82.

Dane te należałoby uzupełnić o informację na temat kar porządkowych upomnienia, udzielonych na etapie przedsądowym (zgodnie z art. 72 ust. 1 ustawy o prokuraturze, karę taką wymierza przełożony za przewinienia mniejszej wagi, nieuzasadniające wszczęcia postępowania dyscyplinarnego). Ukaranych w ten sposób prokuratorów było:

- 2007r. – 127 (w 8 przypadkach kary uchylono po uwzględnieniu sprzeciwów);
- 2008r. – 79 (8 uchylono);
- 2009r. – 99 (4 uchylono);

- 2010r. – 94 (3 uchylono);
- 2011r. – 72 (4 uchylono).

Dla udzielenia odpowiedzi na pytanie zawarte w punkcie 2., podobnie jak w przypadku omówionym wyżej, koniecznym jest upewnienie się co do sposobu rozumienia pojęcia „wykroczenia”.

Tym niemniej stwierdzić wypada, że w poszczególnych latach rzecznicy skierowali do Sądu Dyscyplinarnego dla Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym następujące ilości wniosków o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego (w sprawach o wszelkie formy przewinień, w tym także wykroczenia):

- 2007r. – 45;
- 2008r. – 25;
- 2009r. – 28;
- 2010r. – 34;
- 2011r. - 32.

Andrzej Seremet